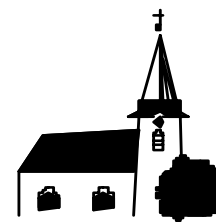


BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ



Obsah:

- **Co se dělo:** Na Tetině za svatou Ludmilou...str. 10
- Ministrantský fotbalový turnaj: 3. místo ... str. 10
- Oslavy 100. výročí narození Matky Terezy str. 12
- Výročí malíře oltářního obrazu sv. Kateřiny str. 13
- **Co se dělo:** Ministrantská pouť str. 13
- **Svědectví:** Ujel mi autobus str. 14
- ... a skutek neutek! str. 16
- **Ze života svatých:** Sv. Radim str. 17
- Spolek pro obnovu chrámů str. 17
- **O našem nejstarším písemnictví:** Vojtěch Raňkův z Ježova str. 18
- **Píšete nám:** Anglie - mše pohledem českého cestovatele str. 19
- **FCH:** Informace z charitní pečovatelské a odlehčovací služby a osobní asistence str. 21
- Nové adaptace oddílových pokřiků str. 22
- Bohoslužby ve farnosti str. 23

„Tak bratři, všichni do klerik, a jdeme demonstrovat!“

Milí čtenáři! Dovedete si představit, že by se v uplynulém týdnu na demonstraci státních zaměstnanců v Praze objevilo také několik stovek kněží v klerikách a s transparenty, protestujících proti plánovanému snižování platu státních zaměstnanců?

Nevím, zda by nás nakonec sami policisté a další účastníci demonstrace, komunisté a příslušníci levicových stran, kteří se k protestům otevřeně přihlásili, ze svých pozic nevytlačili. Rozhodně by se ve večerních zprávách objevily nelichotivé komentáře a zvláště pak v bulvárním tisku palcové titulky o chamtivosti Církve a o „nenažraných černoprdelnicích“ (Omlouvám se za tyto výrazy, běžně je nepoužívám). Asi bychom jako kněží tímto způsobem situaci nepomohli...



redakční archiv - kresba I. Steiger

Je jisté, že ekonomická situace ve společnosti není dobrá a že sociální napětí mezi různými skupinami obyvatelstva narůstá a bude asi růst i nadále. Je také jisté, že zcela spravedlivé řešení vzniklé situace nelze od žádné vlády příliš očekávat. Je rovněž víceméně jisté (vždy to tak v dějinách bylo!), že „řešení problému“ nakonec nejvíce odnesou „obyčejní lidé“, zatímco ti „nahore“ jsou a zůstanou svým způsobem „za vodou“. (Jsem zvědav, nakolik se škrty budou týkat i jich samotných?) Bylo by naivní si myslet něco jiného...

Nedokáží odhadnout, jak moc se ještě spirála nepoctivosti, honby za mamonem a propadu sociální

bezcitnosti roztočí, vždyt problém je to přinejmenším celoevropský. Nicméně je zřejmé, že se citelně bude dotýkat mnohých z nás (pokud už se nedotýká?), a to možná i velmi zásadně. Nechci být v této věci nějakým pesimistou, ani někoho strašit, ale myslím, že je nejvyšší čas se na novou, a to nepříznivou situaci dobře připravit. ěk?

Samozřejmě je zde na místě i jistá prozíravost, se kterou si zodpovědný člověk plánuje a připravuje svou budoucnost. To se přirozeně týká i hmotného zajištění sebe, své rodiny a svých nejbližších. Nezodpovědné žít si „nad poměry“ a „na dluh“ nemá s touto prozíravostí, moudrostí a zodpovědností nic společného.

To však samo o sobě ale ještě nestačí!


Na novou situaci se musíme připravit (nebo bychom jako křesťané již měli být připraveni?) především změnou vlastního smýšlení! Pro někoho to dokonce bude možná příležitost prožít své nové obrácení! Přiznejme si to: I my jsme lidmi této doby, i my jsme si zvykli na „dobré bydlo“, i my máme leckdy stejné priority života, jako lidé žijící pod vládou ducha tohoto světa (ducha mamonu), i my jsme věčně nespokojení a i my máme již své standardy, které rozhodne nemíníme opustit, vzdát se jich.


Možná opravdu nastává čas, jenž je výzvou, abychom se i my sami více přimkli k hodnotám své křesťanské víry. Čas, kdy opustíme, či budeme muset opustit konzumní způsob života, kdy znovu objevíme hodnoty „tradiční rodiny“, kde si její členové dokáží pomáhat, kde rodiče chtějí mít děti a děti neodkládají stranou své staré rodiče, kde jsou fungující vztahy i mezi členy „širší rodiny“. Možná se teprve máme naučit prožívat společenství Církve (farnosti), kde budeme opravdu cítit i hmotnou spoluzodpovědnost za ty slabší z nás a neodbudeme vše jen desetikorunou do nedělní sbírky... Možná teprve nyní se budeme učit prožívat lépe Ježíšova slova evangelia: „Hleďte nejprve Boží království, a to ostatní vám bude přidáno!“ a „Nedělejte si (rozuměj: přílišně!) starosti o zítřek, co budeme jíst a do čeho se oblékat, vždyť po tom všem se shánějí pohané!“ „Vždyť nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete...“








Asi to tak už vypadá, že nám skončilo dvacet „tučných“ let (v bibli jich bylo jen sedm!), a začnou léta „hubená“. Příběh Josefa egyptského (i následný Exodus) nám může být též v lecčems poučný. Kéž by přicházející „hubená léta“ pomohla naší společnosti tak, jako v onom biblickém příběhu Jakubovým synům: ke smíření bratří, k prohloubení rodinných vztahu, ke skromnosti života, k vděčnosti za to, co máme, i k vnitřní svobodě vůči tomu, co nemáme, ke hledání hodnot, jež přesahují hmotný blahobyť a vedou nakonec k hledání Toho, na němž v konečném důsledku vše závisí! Vždyt On na člověka dopouští nejrůznější zkoušky jen proto, aby Jej člověk nakonec našel a našel v Něm milujícího Boha...

A tak vyjádřit svou nespokojenost s poměry ve společnosti při demonstraci je v demokratické společnosti právem každého občana (tedy i nás kněží), a v jistých okolnostech je to jistě i správné nebýt vůči zlu a bezpráví jen mlčícím davem. Na druhé straně ale, pokud není nic víc, tak to zase tak moc nepomůže. Vymění se vláda, a po čase jsme zase tam, kde jsme byli... Skutečná změna vnějších poměrů a podmínek života je možná jedině tam, kde se „revoluce“ uskutečňuje především v lidských srdcích. A na to člověk bez Boží pomoci zpravidla sám nestačí... **J. Pecinovský**

Zprávy z farnosti



 **První pátek v měsíci – 1. října:** Mše sv. začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltářní. Od 17.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.










 **Mše sv. pro děti.** Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě „pro děti“, která se koná ve čtvrtek 14. října od 18.00 hodin v kostele sv. Jakuba.

-  **Slavnost Výročí posvěcení kostela.** V neděli **31. října** budeme slavit slavnost Výročí posvěcení chrámu. Všechny bohoslužby budou dle běžného nedělního pořádku.
-  **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 10. 10. a 24. 10 od 11.00 do 11.30 hodin v přízemí fary vBerouně.
-  **Letáček „Nedělní liturgie“:** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
-  **Svatováclavská sbírka** se uskuteční v neděli 26. září a bude určena na podporu církevního školství.
-  **Změna letního času na zimní:** V neděli **31. října** začíná zimní čas! To znamená, že si ze soboty na neděli ve 3.00 hodiny v noci posuneme ručičky hodinek o jednu hodinu zpět. Věnujte, prosím, pozornost této změně vzhledem k účasti na nedělní mši svaté!
-  **Změna místa konání bohoslužeb ve Svatém Janu pod Skalou:** V září a říjnu bude v lodi kostela Narození sv. Jana Křtitele ve Sv. Janu pod Skalou probíhat další etapa oprav vnitřních omítek. Z tohoto důvodu budou sobotní bohoslužby od 18.00 hodin slouženy, počínaje sobotou 4. září až do odvolání, ve hřbitovní kapli sv. Maxmiliána.
-  **Výuka náboženství, biblické hodiny, přípravy na křest, společenství mládeže, přípravy snoubenců v novém školním roce 2010/2011.**

Rozyrh hodin náboženství:



DEN	ČAS	VYUČUJE/ VEDE	SKUPINA
PONDĚLÍ	9.30 – 10.00	Cyril Kubánek	katolická mateřská škola
	15.30 – 16.15	Cyril Kubánek	5. - 6. třída
	16.30 – 17.15	Cyril Kubánek	7. - 9. třída
ÚTERÝ	13.15 – 14.00	Veronika Frantová	2. třída
	14.10 – 14.55	Veronika Frantová	3. třída
	15.00 – 15.45	Veronika Frantová	4. třída
	17.00 – 18.00	Josef Pecinovský	biblická hodina
STŘEDA	15.05 – 15.50	Ivana Vašků	1. třída
	16.30 – 17.15	Ivana Vašků	mladší 5-9 let(Loděnice)
	17.15 – 18.00	Ivana Vašků	starší 8-12 let (Loděnice)
	16.00 – 17.00	Josef Pecinovský	příprava mládeže na křest
	18.00 – 19.00	Josef Pecinovský	příprava dospělých na křest
ČTVRTEK	18.00 – 19.00	Josef Pecinovský	příprava snoubenců
	19.00 – 21.00	Cyril Kubánek	společenství mládeže

-  **Příprava mládeže ke křtu.** Pravidelná setkání – příprava ke křtu, tentokráté spíše pro „...náctileté“ – probíhají v budově fary*každou středu od 16.00 do 17.00 hodin.*
-  **Příprava dospělých ke křtu:** Od počátku školního roku probíhají pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají, a to v budově fary*každou středu od 18.00 do 19.00 hodin.*


-  **Biblické hodiny.** Ke společným biblickým hodinám se v letošním školním roce budeme scházet pravidelně **každé úterý od 17.00 – 18.00 hodin.**
-  **Pravidelné návštěvy nemocných.** Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb či se ocitli pro nemoc v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to **každou středu od 9.00 – 12.00 hodin.** V případě nutnosti nebo „naléhavého případu“ pak volejte **kdykoli(!)** na naše tel. čísla 724 227 853 (**P. Josef Pecinovský**) nebo 605 981 000 (**P. Cyril Kubánek**).
-  **RANNÍ CHVÁLY - modlitba breviáře.** Každou neděli před hlavní mší svatou v 8.30 hodin se v Berouně společně modlíme ranní chvály. Jste srdečně zváni.
-  **Co skrývají biblická jména.** Každý se nějak jmenuje, ale ne každý ví, co jeho jméno znamená. Michal Krchňák, jeden z překladatelů Českého studijního překladu Bible, pohovoří ve středu **6. října** o významu biblických jmen. Přednáška s besedou proběhne v Městské knihovně Beroun od **17 hodin.** Akce ve spolupráci s Církví bratrskou v Berouně se koná v rámci celostátní akce **Týden knihoven 2010.**
-  **Modlitební společenství s názvem “Spolčo”☺:** V následujícím měsíci se, prosím, sejdeme ve čtvrtek **7. října** a znovu ve čtvrtek **21. října**, obojí ve **20.00** v kaplance. Velmi se na vás těšíme, tak přijďte. :)
-  **Společenství maminek s dětmi:** Hola, hola, milé maminky, od měsíce října přicházíme s malou změnou - naše setkávání již nebudou probíhat každou středu od 9.00 na půdičce v budově kaplanky, ale budou přesunuta na čtvrtek, kdy se budou konat v tutéž dobu a tamtéž. K této změně jsme dospěly po zvážení možností parkování (ve čtvrtek nejsou trhy a tudíž je možno parkovat na náměstí). Čili první “Maminky” se konají ve čtvrtek 7. října v 9.00 hodin na půdičce!! :) Pokud se chcete stát informovanou maminkou, prosím, zašlete směle svou emailovou adresu na tel. číslo 732 508 097. *lk*
-  **Všichni kluci – ministranti** jsou zváni na **národní pout' do Staré Boleslavi.** Začínáme v pondělí **27. 9.** v podvečer ve Staré Boleslavi, ukončení **28. 9.** večer. Jídlo s sebou z vlastních zásob. Budeme doprovázet čestnou stráží ostatky, asistovat při mších svatých (i při hlavní na náměstí a korigovat poutnický provoz). S sebou spacák, karimatku, sváteční oblečení (alespoň košile a tmavé kalhoty a černé polobotky), skauti mohou mít skautský kroj. Kdo má vlastní, necht' si vezme ministrantské oblečení. Doporučuji i teplejší oblečení (svetr) a nějaké horší oblečení na spaní. **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).
-  **Ministrantské setkání pro mladší ministranty** (chlapci cca od 8 do 15 let) se uskuteční v sobotu **9. října** v Hostíně u Vojkovic. Zahájení v 9.30 v kostele, předpokládaný konec cca v 16 hodin. S sebou 120,-Kč (60 Kč jako příspěvek na oběd, 60 Kč příspěvek řidiči na benzín), ministrantské a sportovní oblečení. Mše sv., hry, soutěže, fotbálek... Ukončení cca v 16 hodin. Případní zájemci, hlase se včas, aby se domluvílo potřebné množství automobilů, na tel. 602 129 195 - **Aloisovi Vašků**, nebo **P. Benediktu Hudemovi** (benedikthudema@atlas.cz).
-  **Setkání starších ministrantů** (cca od 15 o 25 let). **22. a 23. října** bude setkání starších ministrantů v Hostíně u Vojkovic. Možnost přijet v **pátek večer** (spojení například od metra C Kobylisy 19.00, v Hostíně 19.35) nebo je možné přijet dříve na mši sv. do Neratovic (Nerabus jede každých 25 minut z nádraží Holešovice Metro C cca 30 minut) a pak vás

vezmu autem. S sebou jako už tradičně ministrantské a sportovní oblečení, 150 Kč na jídlo, spacák, případně karimatku. Ukončení v sobotu večer. Kontaktní osoba: **Jan Štromajer** (721 314 100) nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).






Z vikariátu

-  **Vikariátní konference.** V úterý 19. října se tentokrát v Hostivicích uskuteční další setkání kněží berounského vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.
-  **Františkánský klášter v Hájku. 2. 10. sobota,** slavnost sv. Františka, **mše sv. v 10.30,** celebrují bratři františkáni. **9. 10. sobota,** svátek Panny Marie Růžencové, **mše sv. v 10.30,** celebruje P. Vladimír Slámečka OP. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43, pošta Unhošť, 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

-  **Varhanní koncert:** srdečně zveme na další koncert z cyklu Kulturní Osmičky - pravidelné kulturní pořady v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8 - Bohnicích - v **pátek 8. října od 19.30 hodin.** Na varhany hraje Jakub Janšta, spoluúčinkuje Veronika Hádková (hoboj).

Skauti

-  **Schůzky dívčího kmene:**
 - SVĚTÝLKA:** *úterý* 15.30-16.30 hodin, vedou Veronika Rejsková a Zuzana Karbušická - *Pastelka*.
 - SVĚTLUŠKY:** *pátek* od 17.00 do 19.00 hodin, vedou Marie Stielová - *Myška*, Enika Švandová - *Vydra* a Hana Klimovičová - *Rajčátko*.
 - LASIČKY:** *úterý* 16.30-18.30 hodin, vedou Kristina Kodrasová a Ludmila Bešćecová.
-  **Schůzky chlapeckého kmene:**
 - LVÍČATA:** *středa* 16.00-17.30 hodin, vedou Pavel Kondrád a Dominika Kodrasová
 - VLČATA:** *pátek* od 17.00 do 19.00 hodin, vedou Pavel Schöberle - *Mauglí* a Jan Franta - *Frantík*.
 - OCELOTI:** *úterý* od 16.00 do 18.00 hod., vedou Petr Čapla - *E.T.* a Jan Marek.
 - ROVEŘI & RANGERS:** schůzky se konají každý **sudý týden v pátek** od 19.30 do 21.00 pod vedením Milana Vaňka, Jirky Hazuky ml. a Jana Marka
-  **Středisková rada** se koná **8. října 2010 v 19:15** do 20.45 v klubovně - s sebou zápisník a tužku, kroj na sebe.
-  **Registrace** - středisková rada odsouhlasila registrační poplatek ve výši 500 Kč/ dítě. Registraci plaťte přímo vedoucímu oddílu, do kterého vaše dítě patří. Termín odevzdání je do 14. 11. 2010 (neděle).
-  **Středisková rada** na své radě 10. 9. 2010 jmenovala do funkcí nové činovníky. Výchovný zpravodaj chlapeckého kmene – Jan Marek, **výchovná zpravodajka dívčího kmene** – Enika Švandová - Vydra, **hospodářský zpravodaj** – Marie Hlaváčková, **duchovní zpravodaj** – Monika Lokvencová - Brčko, **organizační zpravodaj** – Jiří Růžička - Hamí. Též byli

jmenování činovníci a činovnice, kteří se podílejí na vedení našich oddílů. Všechna jejich jména (vůdce a jeho zástupce) jsou uvedena v rozpisu u schůzek.



KMŠ



Bleší trh. Ve **středu 13. října 2010** od 8,00 do 16,30 hodin pořádá Křesťanský klub ve spolupráci s KMŠ a maminkami z farnosti v prostorách bývalé kaplanky na berounské faře bleší trh, jehož veškerý výtěžek bude věnován ve prospěch Katolické mateřské školy. Na tento bleší trh sbíráme dětské oblečení a obuv, sportovní potřeby, hračky, knížky a oblečení pro nastávající maminky. Prosíme Vás všechny, kdo byste mohli přispět třeba jen několika věcmi, abyste své dary předali ve školce kdykoli v pracovních dnech od 7,00 do 16,00 hodin, nejpozději však do pátku 8. října 2010. Děkujeme Vám předem za všechny Vaše příspěvky a srdečně Vás zveme k levnému nákupu! Zároveň prosíme maminky, které by byly ochotné pomoci s přípravou, prodejem a úklidem, aby se co nejdříve přihlásily ve školce.

K KLUB BEROUN



Farní ples: Zase již nastal čas pozvat vás na v pořadí osmý farní předadventní společenský večer s hudbou a tancem, který se bude znovu konat v berounské Sokolovně poblíž centra města. Termín je zatím v jednání, předběžně je v Sokolovně zamluven pátek 12. 11. 2010, (případně pátek 26. 11. 2010). Jakmile bude tento datum potvrzen i kapelou, objeví se přesná informace na farním webu v sekci farní kalendář. Podrobnosti poté naleznete i na plakátech a v příštím vydání zpravodaje. V rámci plesu bude opět uspořádána tombola ve prospěch KMŠ, proto vás **moc prosíme o dary** do tomboly, cokoli, co je nové a přesto u vás doma nevyužité, dárkové předměty, knihy, vítány jsou i bonboniéry, trvanlivé salámy apod.☺. Své dary můžete, prosím, předávat ve školce v době jejich provozních hodin, (pracovnicím školky velmi děkujeme za tuto možnost). Osobností letošního plesu bude tentokrát... Ne raději předem nic neprozradíme, abychom nebyli podezříváni z mystifikace! Ale napovíme: *“...Zavřete oči... Odcházím...!”* **-iva-**



FARNÍ CHARITA BEROUN



Opravy oděvů a žehlení prádla: V rámci projektu „Pomůžeme vám uspět“ bude v září 2010 otevřena **nová dílna na opravy oděvů a žehlírna prádla**. Provozovna je umístěna v prostoru bývalého hospodářského dvora ve Švermově ulici č. 1591. Kontaktní osoba: Mgr. Soňa Křikavová, mob:724 310 939, tel:311 516 657, e-mail: soc.rehabilitace@charita-beroun.cz



Kurzy anglického jazyka: Farní charita Beroun pokračuje od září také s kurzy anglického jazyka určenými začátečníkům a mírně pokročilým. Jazykové kurzy probíhají 1x týdně v rozsahu 60 minut: pro začátečníky ve čtvrtek od 17 do 18 hod., pro mírně pokročilé ve středu od 17 do 18 hod. Ceny za kurz: senioři 150,-Kč/měs., ostatní 200,-Kč/ měs. Kurzy se konají v budově Komunitního centra v Berouně, Bezručova 928 v Počítačovém a vzdělávacím centru FCHB (přízení vlevo – bezbariérový vstup). Zájemci se mohou přihlásit u kontaktní osoby: Ing. Marie Borská, lektorka AJ, tel: 311 624 140, mob: 724 700 351, e-mail: borska.marie@seznam.cz



Kurzy počítačové gramotnosti: Farní charita Beroun nabízí kurzy počítačové gramotnosti. Naučíte se základy práce s počítačem, internetem a e-mailem, psát, vytvářet

tabulky a prezentace v programech MS Office. Kurzy se konají od září 2010 v budově Komunitního centra v Berouně, Bezručova 928. Výuka probíhá 1x týdně v bloku 90 minut. Zaručujeme osobní přístup. Cena kurzu 500,- Kč / měsíc. Pro seniory 40% sleva. Přihlásit se můžete na tel: 605 009 309 - Ondřej Sklenička (první kontakt nejlépe SMS) e-mail: pcvzdelavacicentrum@charita-beroun.cz) anebo tel.: 721 773 499 Alena Stryková, e-mail: alenas.fchberoun@seznam.cz Kurzy počítačové gramotnosti zajišťuje vyškolený lektor s akreditací. Absolventi kurzů počítačové gramotnosti získají osvědčení.

Pečovatelská služba: Máte v rodině seniora či zdravotně postiženého a potřebujete pomoci? Jste to vy sami, kdo potřebuje naše služby? CHRPA – charitní respitní (odlehčovací) pečovatelské služby a osobní asistenci při Farní charitě Beroun nabízí své služby pro zájemce z berounského okresu. Orientační cena za 1 hodinu je 100 Kč. Nabízíme vám možnost využití našich terénních sociálních služeb (přímo ve vaší domácnosti), jako např.: pomoc při zvládnutí běžné péče o vlastní osobu, při osobní hygieně, při zajištění stravy, při obnovování pohybu, při zajištění chodu domácnosti (úklid, praní, žehlení, nákupy, donášky), doprovody k lékaři, na úřady, na procházky, na bohoslužby, za kulturou atd., pomoc při obstarávání osobních záležitostí aj. Potřebujete odjet do lázní, na dovolenou aj. a nemáte, kdo by se vám postaral o seniora či zdravotně postiženého člena rodiny? Obrátte se na CHRPU a neváhejte nás nezávazně kontaktovat. Kontakt: vedoucí: Ing. Patricie Bedrnová 724 084 368, patricieb.fchberoun@seznam.cz, Zástupce: Marta Altmanová 724 216 813

Pomůžete nám? Farní charita Beroun otiskla již v minulém čísle BKZ výzvu k dobrovolné pomoci. Stále hledáme dobrovolníky na úpravu oděvů, párání log a značek z textilního zboží, zabaveného Českou obchodní inspekcí. Upravené oblečení bude dál sloužit humanitárním účelům. Termíny si lze domluvit individuálně. Kontaktujte nás, prosím, na telefonním čísle 724 310 939. Děkujeme.

Pomůžeme vám uspět: FCH Beroun zahájila v červnu nový sociální projekt s názvem „Pomůžeme vám uspět“, který dále pokračuje náborem nových klientů. Jak jsme již informovali, hlavním cílem projektu je zvýšení úspěšnosti klientů programu v oblasti pracovní integrace. Zaměřuje se na odstraňování bariér znesnadňujících rovnocenný vstup a udržení se na trhu práce prostřednictvím poradenských služeb, motivačních aktivit a programů tréninkového zaměstnávání. Dále projekt zahrnuje podporu při rekvalifikaci a další podpůrná doprovodná opatření. V současné době pracuje pod vedením kouče první skupina klientů, kteří se věnují stovebním a úklidovým pracím, včetně nácviku dovedností a upevňování pracovní disciplíny. Od září se rozběhne práce i na druhém tréninkovém pracovišti, věnovaném ženám. Dílna se bude zabývat opravami oděvů a žehlením prádla. Tyto služby budou nabídnuty i veřejnosti. Provozovna je umístěna v prostoru bývalého hospodářského dvora ve Švermově ulici c. 1591. Projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a ze státního rozpočtu ČR. **Mgr. Sona Křikavová, koordinátorka projektu 724 310 939, 311 516 657, e-mail: socrehabilitace@charita-beroun.cz**

Job klub: V souvislosti s projektem „Pomůžeme vám uspět“, který realizuje Farní Charita Beroun, začne od září opět probíhat Job klub určený osobám sociálně vyloučeným nebo osobám tímto vyloučením ohroženým, které žijí v regionu Beroun. (Více informací o projektu na www.charita-beroun.cz). Job klub je však určen i osobám, které v projektu zapojeny nejsou. To znamená, že **může přijít každý, kdo má o tato setkání zájem. Jedná se o skupinové setkávání lidí, kteří hledají práci, případně nemohou práci najít a k jejímu**

nalezení potřebují jistou formu podpory. Během těchto setkání by měli získat a procvičit si dovednosti potřebné k nalezení a udržení zaměstnání. (Hovořit se bude například o tématech: předpoklady k práci, možnosti pracovního uplatnění, jak hledat práci, jak napsat životopis, motivační dopis, pracovní pohovor, pracovněprávní vztahy a další témata vybraná podle potřeb konkrétní skupiny.) Důležitým přínosem těchto setkání je i vzájemná podpora, výměna zkušeností a informací, které si mohou účastníci poskytnout. V rámci Job klubu je počítáno i s psychickým odreagováním a nácvikem zručnosti prostřednictvím výtvarné práce. (Například výroba drátkovaných květin, adventních věnců, vánočních ozdob a přání, zdobení květináčů pomoci ubrouskové techniky a mnoho dalšího.) **Kdy?** V pondělí od 12,30 hod. do 14,00 hod. Ve čtvrtek od 13.00 hod. do 14.30 hod. **Kde?** Komunitní centrum v Berouně, Bezručova 982, Beroun **Kontaktní osoba:** Mgr. Kadeřábková Blanka, mob.: 733 360 341 e-mail: soc.rehabilitace@charita-beroun.cz



Pomozte nám dokončit azylový dům! Jak již mnozí z čtenářů BKZ vědí, budujeme v obci Lochovice, vzdálené 10 km od Hořovic, azylový dům pro matky/otce s dětmi v tísní. **V tuto chvíli nám chybí na dokončení projektu cca 300 000,- Kč.** Dovolujeme si proto zopakovat výzvu k případným dárcům a požádat veřejnost o finanční podporu, abychom mohli azylový dům na konci roku 2010 otevřít pro rodiny, které naši i Vaši pomoc potřebují. V případě, že Vás náš projekt zaujal, můžete ho podpořit formou dárcovské SMS nebo poukázat finanční dar na účet Veřejné sbírky Pokojíčky Farní charity Beroun: 0400642379/0800. Více informací: www.sbirka-pokojicky.cz Více informací o činnosti organizace: www.charita-beroun.cz. Děkujeme.

JUDr. Jana Cívínová, ředitelka Farní charity Beroun



Zprávy odjinud




Národní svatováclavská pouť, kterou pořádají Česká biskupská konference, Arcibiskupství pražské a Město Brandýs nad Labem – Stará Boleslav ve spolupráci s Kolegiátní kapitulou sv. Kosmy a Damiána, Římskokatolickou farností Stará Boleslav, Maticí staroboleslavskou a Českou křesťanskou akademií za podpory Ministerstva kultury ČR, Kanceláře prezidenta republiky a Armády ČR ve Staré Boleslavi. **Program** Národní svatováclavské pouti začne v předvečer svátku, v **pondělí 27. září** v basilice sv. Václava, kde se koná ve **20. 00 Slavnostní svatováclavský koncert** - duchovní hudba v interpretaci dětského pěveckého sboru; svatováclavské čtení začne v 19.50 přivítáním relikvie sv. knížete Václava, přivezené v doprovodu čestné jednotky Hradní stráže Pražského hradu; program bude zakončen nešporami na místě umučení sv. Václava v kryptě sv. Kosmy a Damiána. **V úterý 28. září**, v den slavnosti, bude v **10.00 hod slavnostní koncelebrovaná poutní bohoslužba**, jíž předsedá Mons. ThLic. Dominik Duka OP, arcibiskup pražský a primas český. Ta zahájí celodenní sváteční duchovní program, který bude pokračovat v basilice sv. Václava i chrámu Nanebevzetí Panny Marie, kde se v 17.00 bude konat chrámový koncert hudby Hradní stráže a Policie ČR, která též doprovází sváteční poutní bohoslužbu v přímém televizním přenosu. Kulturní programy na Mariánském náměstí zakončí ve 20.00 Ohňový průvod svatého Václava.



Veni Sancte v chrámu Matky Boží před Týnem v Praze, 29.9. - slavnostní mše sv. v 11 hod. u příležitosti zahájení akademického roku na KTF UK v Praze. Celebruje Mons. Dominik Duka, arcibiskup pražský.

-  **Národní pouť do Říma** - poděkování svatému otci Benediktu XVI. za jeho pastorační návštěvu v ČR v roce 2009. Termín: 8. 11. – 12. 11. 2010. **Zahájení** Národní pouti v Římě bude v úterý **9. listopadu** v bazilice **Santa Maria Maggiore v 15.00 hodin**, kde bude po modlitbě růžence slavena mše svatá. Příležitost **poděkovat Svatému otci** budou mít poutníci z České republiky **10. listopadu** při pravidelné středeční **generální audienci na Svatopetrském náměstí**, která začíná v **10.00 hodin**. Téhož dne odpoledne budou slavit biskupové Čech, Moravy a Slezska společně **mši svatou v 15.00 hodin v bazilice sv. Petra**. Ve čtvrtek **11. listopadu** se poutníci společně setkají v bazilice **sv. Jana v Lateránu** při společné **mši svaté v 10.30 hodin** a národní pouť bude **ukončena ve 12.30 hodin** modlitbou **Anděl Páně a Te Deum v bazilice Svatého Kříže v Jeruzalémě**, titulární bazilice kardinála Miloslava Vlka. **Hlavním koordinátorem** pouti ustanovila *Česká biskupská konference P. Pavla Dokládala* z Královéhradecké diecéze. **Národní pouti se účastní biskupové všech českých i moravských diecézi spolu s knežími, jáhny, rehoľníky, rehoľnicemi, zástupci hnutí a komunit, seminaristy a verícími z celé CR**
-  **Kniha - OLŠANSKÉ HŘBITOVY I a II.** Autor: **Miloš SZABO**. *Dovolujeme si Vás pozvat na její slavnostní uvedení na trh* dne **29. září 2010** v kostele **sv. Prokopa, Praha 3 – Žižkov** v 18.00 mše s hudbou **Slávka Klecandra (OBOROH)**, 19.00 požehnání knize a slovo na cestu: **Mons. Dominik Duka**, arcibiskup pražský, **dr. František Honzák**, nakladatel, **Milena Kozumplíková**, starostka Prahy 3, 19.30 autogramiáda. U této příležitosti bude kniha k dostání za zlevněnou cenu 250.- Kč. Kromě kamenných obchodů lze knihu koupit i na internetovém portálu www.kosmas.cz
-  **Františkánská burza.** Stejně jako každý rok vás zveme na **Františkánskou burzu**. Budeme přijímat a nabízet různé drobné věci, předměty, všechno, co sami nepoužíváme, ale druhým může udělat ještě radost nebo budou moci ještě použít. **Do burzy budeme přijímat všechno kromě ošacení, obuvi a knih. Šaty, boty NENOSIT!** Věci budeme přijímat zdarma a stanovíme minimální cenu. Výtěžek bude věnován sociálně slabým rodinám. Přijďte udělat radost sobě i druhým. **Kde? Klub u Panny Marie Sněžné (Jungmannovo nám.) Shromáždování věcí: pátek 1. 10. 15 -1 8 hod., sobota 2. 10. 10-12 hod. Burza: sobota 2. 10. 10 - 18 hod., neděle 3. 10. 10 - 18 hod.**
-  **Sobota pro manželky** se uskuteční **16. 10.** tradičně od 9 do 17 hodin v pražském Pastoračním středisku (sv. Vojtěch). Setkání tentokrát na téma "Hledání pokoje" s ThLic. Kateřinou Lachmanovou, Th.D. a Mgr. Evou Jelínkovou.
-  **Modlitba Taizé:** Farnost Praha - Bohnice. Zveme vás na pravidelnou modlitbu Taizé v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8, která se koná **6. října** od 20.00 hodin. Modlitby se konají pravidelně vždy první středu v měsíci.



 **Objednej si kratičkový citát z Bible na každý den e-mailem nebo do mobilu.** Web www.vira.cz poskytuje službu, která zdarma poskytuje rozesílání krátkého citátu z Bible na příslušný den dle liturgického kalendáře. Text je vybírán tak, aby se vešel do jedné SMS. Více info a možnost přihlášení zde: www.vira.cz/biblicky-citat-denne-emailem

Co se dělo: **Na Tetíně za svatou Ludmilou**

V sobotu 18. září se na Tetíně uskutečnila vikariátní pouť ke svaté Ludmile. Slavnostní mše svatá začala v kostele sv. Ludmily od deseti hodin a předsedal jí tentokrát **P. Robert Hanačík**, kterého občas vidáme na vikariátních mších svatých a také ho známe jako kanovníka kolegiátní kapituly na Karlštejně, koncebrovali ještě **P. Maxymilian Putyra** a **P. Stanislav Glac**, kněží našeho vikariátu. Kostel byl téměř zaplněn místními farníky i poutníky z blízka i z daleka, bylo tu k vidění i hodně berounských tváří a také z kůru zazněl známý hlas – to Eva Hazuková zpívala při sv. přijímání skladbu Ave Maria od Charlese Gounoda. P. Hanačík ve své promluvě vyzdvihl úlohu sv. Ludmily a její mučednickou smrt. Mše svatá byla zakončena chorálem Svatý Václave.



Kanovník Robert Hanačík se spoubratry **foto lf**

Na trávníku před farou následovalo pohoštění pod prostorným stanem, které se tu díky sestřím z fary i místním „dodavatelkám“ stalo už tradicí. Počasí se vydařilo, celé dopoledne zářilo slunce a obloha se zatáhla až v poledne, když vyzváněly zvony. Co víc jsme si mohli přát? Snad jen stálou přímluvu svaté Ludmily za náš národ... **-lf-**

Ministrantský fotbalový turnaj: 3. místo

Od zvláštního zpravodaje “Farní kachna s.r.o.”: *Nevím, zda se to má, prozradit takhle na začátku to nejdůležitější. Kdo pozorně četl minulý zpravodaj (tak jako pomezní rozhodčí Kamil z Loděnice, který odříkával mužstva jak by bičem mrskal - Černošice, Dobřichovice, Beroun a Třebotov), možná se chytí za hlavu: Byli jsme třetí ze čtyř. Kdo se přijel v neděli 19. 9. na hřiště v Černošicích podívat ví, že “naši chlapeci” do “toho” dali vše kromě duší - těla, svaly, natažené šlachy, poslední dech a leckdo i hlasivky. Výsledky zápasů: Třebotov - Beroun 1:1; Dobřichovice - Beroun 0:0, Černošice - Beroun 4:0.*

Berounské FFM (farní fotbalové mužstvo) mohl podpořit svou účastí každý asi od patnácti let výše. Náhoda, puberta či



Fanoušci berounského mužstva, t.č. v dobré náladě. av

co tomu chtělo, že mladí zůstávali na lavičce či doma; zpočátku se tak do berounské jedenáctky vešlo i pár “tatíků”. Dva odvážlivci Pavel a Pat museli jít bojovat bez drahocenných brýlí, z toho

jeden do brány (ale nepustil žádný gól, který obránci uhlídali☺). Velkými bojovníky za Beroun byli i hokejista Pavel a floorbalista Jan, (“*Je vidět, že nějaký sport dělají, jsou rychlí, ale fotbal ne, ta práce s míčem tam není*”, říká Kamil, fotbalový “činitel” AFK své obce), a nespornými oporami týmu se stali skauti Hami, Kuba, Lukin, Houska, Pája, Raketa, který přišel v originál dresu a s jasnými fotbalovými zkušenostmi, i zarytý neskaut A. V. Mat, který se na fotbal vedle “zpánovatěle” postavy, kterou prý má po dětech, vyzbrojil cyklistickými kraťasy,



“Motor” Berouna Frantík v akci. 2x foto D. Průša

neb byly barvy černé a tedy zvolené za základ berounského úboru. Vedle samozvaného vedoucího výpravy byl nespornou posilou zástupce, koordinátor, druhý pomezni a první motorová myš a. s. Frantík, který byl však spolu se svou chotí rozpolcen - komu fandit, když Beroun, Černošice a vlastně i Dobříchovice jsou jejich obce nejmilejší...?☺ Chudák Třebotov. Prohrál.

Náš tým se s postupujícím časem rozrůstal, sjížděli se ti, co vyspávali nedělní oběd, i ti, kteří stihli ještě jinde odehrát jiné zápasy v úplně jiných sportech. Zde bych vyzdvihla čerstvého novomanžela a bývalého brankáře Mílu, který ač přijel jen fandit, nechal se navléci do dresu a vydobyl jako obránce Berouna (no možná ne obránce, copak vím, jak se ty posty všechny jmenují...?) pár cenných bodů, ač riskoval týden před svatbou zranění či hůř - modřiny. Naštěstí se však nic nestalo, svatba se konala, ostatně zápis o ní najdete na konci tohoto plátku. Bohužel jména jiných nově přichozích fotbalistických posil vám neřeknu... ☺ Třeba to za mne někdo napraví. Hlavně, že taťkové nemuseli ničit svá těla, nohy ani sebevědomí, a raději zplna hrdla fandili za barevné spolupráce nadšených fanynek - funny girls - roztleskávaček Kristy, Domí, Zuzí, Lidu i Adél a Dádul... Jednonohého Sikiho a Kubu a ostatní nejmenujíc... Jednoho “zplnahrdla” fandu, jenž překřičel i mikrofon (v Brně se tak prostě prý fandí!), však nakonec raději poslali zpět do hřiště, kde pak ztratil nejen hlas, ale i dech. Sportem ku zdraví! Hlavu a čest naštěstí neztratil - musel ještě dovézt domů své malé fotbalové mužstvo.

Jisté je, že jsme z turnaje odešli se ctí vši(chni)! Myslím, že až na Frantíka jsme očekávali nadšená fotbalová “ouška” či strýce v podobných tepláčkách, a ono ejhle, chlapani a chlapi byli většinou vybarveni do originál dresů, popravdě působili z mého pohledu laika až profesionálně (ovšem pohled laika zahrnuje pouze dresy, ne práci nohou). Turnaj měl svého úžasného komentátora... i svého prodavače



Tancuj, tancuj! Jak na svatbě.

ve stánku, který se zapojil do hry ve chvíli, kdy míč nevydržel a šel se podívat, zda ještě zbyla aspoň jedna voňavá klobáska a pívko... (Už jsem přetáhla limit článku, tak honem konec:) V těchto poměrech krásnému třetímu místu “Hip hip hurá, zdar, zdar, zdar”!

Barettka

Z redakčního mailu: *Díky za včerejší účast a výkon při fotbale. Černošičáci a Pavel Kopačka (komentátor) ocenili výstup berounských fotbalistů, fandících děvčat i berounských diváků, a úžasnou atmosféru. Frantík*

Oslavy 100. výročí narození Matky Terezy

Blahoslavená Matka Tereza by se 26. srpna 2010 dožila 100 let. V pražské arcidiecézi bude výročí této řeholnice, misionářky, humanitární pracovnice a zakladatelky řeholního řádu Misionářek Lásky připomenuto při několika mších svatých a při dalších příležitostech.

V neděli 22. srpna byla také v domě sester Misionářek Lásky (Zenklova 195, Praha 8) otevřena výstava zachycující osobnost Matky Terezy. Na několika fotografiích a prostřednictvím myšlenek Matky Terezy je vylíčen její život a dílo. Volně přístupná výstava bude otevřena po celý rok.

Matka Tereza, rodným jménem Agnese Bojaxhiu, se narodila 26. srpna 1910 ve městě Üsküb (Skopje), které je dnes hlavním městem Makedonie. Již ve svých dvanácti letech se rozhodla, že se stane řeholnicí. Odešla do Irska, kde ve svých osmnácti letech vstoupila do řádu loretánských sester. Po krátké přípravě v Dublinu odjela do Indie. Tam složila příslušné sliby a přijala jméno Tereza. Vyučovala na misionářské dívčí škole a brzy jí bylo pro její vynikající organizační schopnosti svěřeno vedení Vyšší misijní školy St. Mary's High School v Kalkatě.



redakční archiv

V roce 1946 se však sestra Tereza začíná věnovat nejchudším a umírajícím. Zakládá řeholní řád nazvaný Misionářky Lásky, který se řídí františkánskými předpisy. Starost o nejchudší se velmi rychle rozvíjí. Buduje útulek pro umírající, útulek pro sirotky a opuštěné děti, dále nemocnice a školy. Zpočátku neznámá řeholnice dokáže během několika roků vyvinout obrovské úsilí a odvést neobyčejnou organizační práci. Na sklonku svého života absolvuje řadu cest po světě a využívá své popularity a možností setkávat se s významnými osobnostmi k podpoře sociálních aktivit svého řádu a hlásání křesťanských myšlenek.

Matka Tereza také dvakrát navštívila Českou republiku. Poprvé přijíždí v roce 1984 na pozvání kardinála Františka Tomáška, podruhé pak v roce 1990, kdy je v Československu na pozvání prezidenta Václava Havla. Tehdy získala v Praze 6 v ulici Na Zátorce jednopatrovou vilu pro zřízení útulku svého řádu.

Dne 5. září 1997 Matka Tereza umírá. Za svou práci byla během svého života oceněna těmi nejprestižnějšími oceněními. V roce 1973 se stala první osobou vyznamenanou Templetonovou cenou, v roce 1979 obdržela Nobelovu cenu míru a v roce 1980 nejvyšší indické civilní vyznamenání Bharat Ratna. V roce 2003 ji papež Jan Pavel II. prohlásil za blahoslavenou jako Terezu z Kalkaty. *(Aleš Pištora)*

web apha

Výročí malíře oltářního obrazu sv. Kateřiny

Letos si připomínáme výročí některých osobností, které se svým dílem zapsaly do dějin památného Tetína. Mezi ně patří bezesporu Josef Václav Hellich. Tento mezinárodně uznávaný malíř se ve svém díle zaměřoval hlavně na dějiny církve.

Pro tetínský kostel sv. Kateřiny namaloval v roce 1855 oltářní obraz této světice. Obraz byl bohužel zničen požárem, ale ctitelé sv. Kateřiny ho ještě dnes mohou obdivovat v jeho věrné podobě od tetínského rodáka ak. malíře Miroslava Kučery. Naši předkové dbali na vysokou úroveň výzdoby kostelů, a proto zadali Hellichovi namalovat ještě dva obrazy pro kostel na Velízi a dokonce sedm obrazů pro hudlický kostel. (V Loděnici v kostele sv. Václava je též oltářní obraz Sv. Václava, a dva postranní - Sv. Anna a Panna Maria od J. Hellicha, které již maloval ve velmi pozdním věku. *pozn. red.*) Hellich rád maloval v Římě, kde mezi nejuznávanější díla patří "Vzkříšení Krista". Další jeho díla jsou v Londýně nebo Paříži. Portrét Boženy Němcové měl ve svých sbírkách prezident T. G. Masaryk. V Praze jsou z jeho tvorby známé zejména "Vidění v chrámě sv. Víta" a další obrazy v Týnském chrámu.

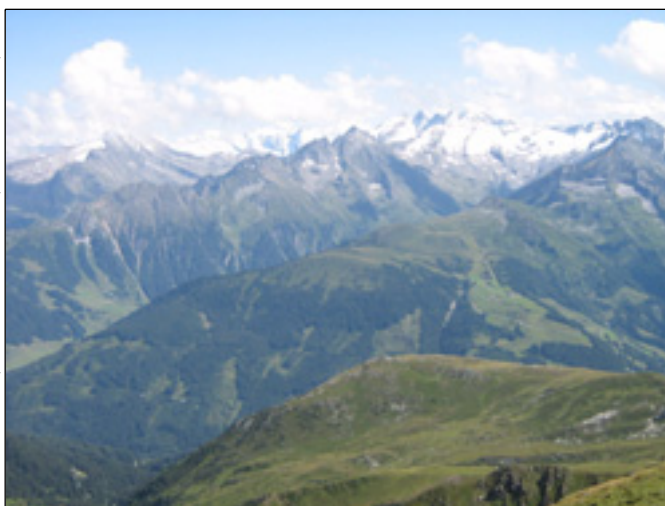
Na obraze v tetínském kostele je znázorněna sv. Kateřina, jak klečí v oblacích, dole je pak pohled na tetínské kostely. Na křídlech deskového oltářního obrazu malíř zpodobnil sv. Ferdinanda a sv. Annu. Na podstavci malíř zobrazil nevšední "Vítězný průvod Ježíškův", jak jede na dvoukolovém vozíku, který táhnou dva andělci a další dva ho tlačí. V čele průvodu jsou andělci s křížem, praporem a beránkem, vzadu pak andělci hrající na rozličné nástroje. Letos uplyne od smrti tohoto významného malíře 130 let. -vac-

Co se dělo: Ministrantská pouť

Rakousko (Tyrolsko, Zell am Ziller, Maria Rast)

Krásného slunečního pondělí začátkem srpna se druhý redaktor Rádía Pohádka 95,7 FM setkal na Pražské Baště v sídle Opus Dei se skupinou ministrantů a důstojných otců. Celkově bylo připraveno na dosažení Expedice Osterreich Maria Rast 16 osob. Našimi velícimi osobami byli otcové: Vojtěch Novák, Benedikt Hudema, Martin Vlček, Josef Nerad, Vít Uher, ze slovenských duchovních - otec Milan a otec Santiago. Cesta do Rakouska byla klidná a "na přírodu velmi bohatá"!)

Když jsme přijeli přímo na místo, kde strávíme následujících deset dní - poutní místo Maria Rast, měl jsem krásný pocit, jelikož okolo nás všude byly



Alpy mě zvou...

foto autor

hřebeny a vrcholky krásných Alp V tu chvíli jsem věděl, že k nim začínám mít krásný vztah, protože v mém nitru jsem cítil, jak mě Alpy zvou, abych pokořil alespoň vrcholky do 3000m.n.m.

Následující dny jsme trávili výlety do prostor kostelů, klášterů, do katedrály v Innsbrucku, ale také túrami na pokoření vrcholků. Náš největší pokořený vrchol byl Kreuzjoch (2644m.n.m.), ale myslím si, že bychom mohli zdolat větší výšku, bohužel jsme byli všichni pojištěni jenom do 3000m:). Dále důležitou součástí denního programu bylo rozjímání, mše svatá - pozor skoro každý den byla v latině, jednou jsme se účastnili mše svaté ve slovenštině a jednou s překvapením i v českém jazyku. Další pravidelnou součástí byla modlitba Anděl Páně, růženec, osobní



Vrchol je dobyt.

foto autor

jsem tento Ministrantský pobyt v cizině absolvoval jen já. Tak proto pevně doufám, že svým stručným článkem povzbudím některé ministranty z Berouna!

Nyní jen na závěr chci říci, že už teď se velmi těší *druhý redaktor Rádia Pohádka 95,7 FM* až si bude moci zopakovat pobyt a samozřejmě vám podat další zprávu.

*S pozdravem druhý redaktor Rádia Pohádka 95,7 FM
Jan Štromajer*

Svědectví: **Ujel mi autobus**

Bylo to někdy na podzim roku 2008, asi v říjnu, a stalo se to určitě ve čtvrtek. Těšila jsem se, jak odpoledne skončím, za chvíli půjdeme s kolegou na autobus, který jede asi za dvacet minut. Do Berouna přijede ve čtvrt na šest, to krásně stihnu jít do kostela na mši svatou od půl šesté jako vždycky. Mívá ji ve čtvrtek P. Benedikt. Ovšem kolega odešel napřed, že si cestou musí koupit něco k jídlu, nebo se nedožije večera, a já jsem ještě chvílku *prodlela* u počítače, vždyť to přece jede *až v půl*, to je ještě *moře času*! Nebylo. Když jsem došla na autobusové nádraží, nástupiště číslo tři bylo osiřelé a vůbec i celé náměstí bylo bezútěšně pusté a prázdné. Tedy – výraz *náměstí* je silné slovo, on je to prostě jen takový velký „plac“, kterému tu dali hrdý název *náměstí Boženy Němcové* (chudák spisovatelka!) a který zvlášť v podvečer působí značně depresivně. Představte si něco jako velké parkoviště vydlážděné panely, kovová zábradlí, skoro žádné lavičky, otrhané jízdny řady... Země byla nesličná a pustá...

Kolega se ozval mobilem: „Tak kde jsi, tobě to ujelo?“ Výměna názorů, proč si nelehl před autobus a nezdržel řidiče, by byla celkem zbytečná. Uzemnil mě informací, že *to přece nejedí v půl, ale za pět půl*. Kromě toho řidič dnes *mimořádně přijel včas*. Má *prodleva* na internetu se mi konečně jednou vymstila. Kolega mi lakonicky popřál hezký zbytek dne a tentokrát již nikým nerušen se uložil k spánku, ukolébán drncáním na okresce *Kotopeky – Praskolesy – Otmíče – Stašov – Zdice*. Co teď? Další spoj jede za hodinu a čtvrt přes Žebrák, tady se mi ale čekat nechce. Horší už je snad jen autobusové nádraží v Chebu, tam na mě taky jednou padla pěkně depresivní nálada! Bože, porad' mi, co mám dělat? K jedničce něco přijelo, zdá se, že na Žebrák a Broumy. Hospodin mi poradil a vzal to do svých rukou, ale já jsem to ještě netušila. Prostě mě napadla mě úžasná myšlenka: „Hurá, jedu do Žebráka, to je takové pěkné *živé* městečko s *živou* dopravou, buď něco pojede, nebo *půjdu na stop!*“ Jevilo se to jako ohromný nápad a obestřel mě oblak radostné nálady, i když řidič toho autobusu nevěděl nic o tom, že by z Žebráka tou dobou mělo něco jet na Beroun, a moji euforii rozhodně nesdílel. To až ten „pražák“ za hodinu... Nevadí, přinejhorším na něj počkám v Žebráku, neopouštěla mě radost a lehkost z bezstarostného rozhodnutí.

V půvabném starosvětském městečku Žebrák jsem si poopravila názor: **živo** tu možná někdy je, ale asi hlavně když právě vystoupí lidé z autobusu, jímž zrovna cestuji, takže je to asi jen optický klam. Vpodvečer tu taky **chcípnul pes** přesně stejně jako v Hořovicích. No nevadí, aspoň tu mají pěkné náměstí. Tady pod lipami u kostela se bude čekat jedna radost! Stíny se prodlužovaly, ochladilo se, po nebi plula dlouhá fialová oblaka... Tak já jdu radši na ten stop. „To byl taky pěkně praštěnej nápad“, ozval se ve mně skeptik. „Děláš tady haura, děvenko, a kdypak jsi ty vůbec naposled stopovala?“ – „S Maruškou Hlaváčkovou někde na Oravě, ujel nám všem autobus, když jsme se vraceli z Roháčů... No jo, to už je dobrých dvacet let, spíš ještě víc! To byly taky zážitky!“ „A to máš teda po těch letech odvahu!“ Oblak radostné nálady mě však neopouští. A tak se vydávám **stopovat v Žebráku, kde chcípnul pes**, a zjišťuji, že od dob, co vedle postavili dálnici, tu téměř ustal dopravní ruch. Kromě toho každé projíždějící auto buď chce parkovat, nebo odbočuje do nějaké ulice, nebo zajíždí do vrat; nevypadá to, že by někdo pokračoval směrem na Prahu. Tak nejdál k benzínce... Sluníčko sice ještě svítí, ale blíží se k obzoru, do dále se táhnou zoraná pole, do duše padá chlad... Mávla jsem postupně asi tak na deset dvanáct aut (víc jich tam stejně nejelo) a deset dvanáct řidičů se tvářilo hodně udiveně, protože **tady** se jim asi dlouho nic podobného nestalo. Došla jsem až k můstku přes potok; nemá to cenu, za chvíli se vrátím na lavičky ke kostelu, budu zbožně a kajícně rozjímat aspoň venku, protože dovnitř mě nikdo nepustí. Ještě jsem tak ze setrvačnosti asi dvakrát mávla rukou na projíždějící řidiče. V boční ulici za můstkem proti mně se objevilo auto, chce najet na hlavní, dává levou směrovku, pojede tedy mým kýženým směrem. Přes čelní sklo dobře nevidím, sedí tam nějaká mladá blondýna, ta by mě stejně nevzala... Obě auta přejela, ale ona stojí pořád na místě, otvírá dveře a volá na mě: „Chcete někam svézt? Ale jedu **jen do Berouna!**“ Přeběhla jsem přes ulici a konečně jsem té neznámé pohlédla do tváře; a ukázalo se, že je to tvář známá! Patří paní učitelce ze základky, s níž se občas potkáváme u oběda. Veze právě dceru do jazykovky a uviděla mě stopovat; jede ale opravdu **jen do Berouna**, jestli mi to nevadí. Tak jí zase na oplátku vysvětluji, že právě tam bydlím, protože o tom jsme se nikdy spolu nebavily. A v duchu začínám žasnout, jaké neuvěřitelné náhody jsem právě prožila. **Zdržela jsem se vlastní vinou. Ujel mi autobus. Následovalo rychlé rozhodnutí bez valné naděje na úspěch. Vlastně s nulovou nadějí - viděno lidskýma očima. Léta jsem nejela stopem, vlastně jsem nikdy moc nestopovala.** Nic z toho jsem neměla v plánu a ani nijak pevně v rukou, byla to má vlastní chyba a dál samá improvizace. **Improvizace?** Spíš to měl všechno ve svých rukou Pán. **Mé neobvyklé rozhodnutí se mi najednou jeví jako vnuknutí.** To On mě sem poslal, to On mi poslal do cesty právě tu paní, to On mi dává poznat, že má všechno ve své režii. Protože z celého městečka asi právě jen tahle paní jezdí se svou dcerou zrovna k nám! A zrovna ve čtvrtek! A já jsem přitom ani netušila, že bydlí v Žebráku...

Cesta po dálnici je opravdu nesrovnatelně rychlejší než po okresce přes Praskolesy. V Berouně jsme dojely dokonce až na náměstí a dole u radnice vystupují asi o deset minut dřív, než bych se sem doploužila spojem, který mi ujel. Loučím se, děkuji a stále žasnu. Přes náměstí jdu velmi pomalým krokem a prožívám svou radost z Boží milosti a Božího řízení. Je to neuvěřitelné, ale večerní mši vážně stihnu. Pán Bůh mě má opravdu moc rád. Nasměroval mě do Žebráka a poslal mi taxíka. Jsi mocný a laskavý, Pane! Deo gratias!

Když procházím kolem kašny, zdá se mi, že svatý Jan se usmívá. Nad jeho hlavou svítí zlaté kovové hvězdy, na zvonici kostela se rozezněly zvony a sezvánějí na večerní mši. Je proto jasné, že kostel je už otevřený a že na nás dnes opravdu čeká P. Benedikt. Ten totiž vyzvání rád! (A za pár okamžiků už rozumím. Otec Benedikt mě srdečně vítá, protože už netrpělivě vyhlížel někoho, kdo by zazpíval žalm. Konečně jsem pochopila smysl své dnešní zvláštní cesty...)

Lidmila Fričová

... a skutek neutek!

„Před sedmnácti lety jsme v rodinném kruhu závod začali poprvé, aby strojetická mládež nevysedávala po hospodách...“ prozradil Jan Marek, jeden z organizátorů závodu Strojeticcký duatlon. Běh, kolo a kolečko běhu. "Ti co seděli v hospodách, jsou tam možná dál. Ale my jsme se rozrostli!" pochvaluje si. Na původní „sranda“ závod začali v dalších ročnících přijíždět mimo 'hobíků' i poloprofesionálové. "Dnes už je nás tolik, že už je nám restaurace U Toma, kde výsledky závodu vyhlášíme, pomalu malá," hodnotí Jan.

„Je to den, na který se už roky těším celý rok,“ říká Vlasta vděčně. Leoš, spoluorganizátor, Vlastu lanořil tak dlouho, až myšlenku na rezignaci definitivně opustil. „Je tady rodinná atmosféra, už jsem přijel pošesté a přijedu zas. Nejsem katolík ani věřící, tenhle den mám rád nad Vánoce i Velikonoce dohromady,“ směje se Vlasta. Držel v ruce keramickou medaili, kterou letos shledal krásnou v její nedokonalosti. Vždyť byla vyrobena s láskou! Na sportovním výsledku jako by ani nezáleželo. Tady se sešli lidi, kteří chtějí žít, sdílet radost. Nejde o formální vyznání ani o výkon. Co v srdci, to nese člověka. Co je v něm z dobrého, putuje dál jak domino.

„Láska je program, který se nevyčerpá, nad který není,“ vysvětluje mi Honza stručně. Více slovy ani nemusí. Výsledek je skutečně k oslavě Boha Otce všemohoucího, aniž by slůvkem halasil o kostele či široce rozmlouval o tom hlavním režisérovi. Jen se jím nechal řídit, a akce pro lidi zas klapla! Stačí rozhlédnout se po sále. Každý si zaběhl mezi své, ke svému místu i u stolu. Je o čem vyprávět, na co navazovat, na co se těšit.

Je to pro organizátory vyčerpávající záběr. Nebo se mýlím? „Jednou za rok se to dá zvládnout,“ přiznává Leoš chrabře. Když se dělá něco pro lidi, a má to být pořádně i pro příští roky, nejde to samo sebou. „Chce to obětavé a silné lidi,“ Leoš se usmívá, „a to Honza, a vlastně celá naše rodina je,“ dodává jakoby k vlastnímu překvapení. I k mému.



Nejmladší účastníci Strojeticckého duatlonu. foto Jan Marek

„A silné?“ ujišťuji se ještě. Síla se mi často schovává ve slabosti. Vždyť jsem hnedle sama málem závod vzdala, jak v běhu zabořilo, no všecko. A teď vidím, jak dobře je s křížkem v dlani doběhnout a užívat si toho štěstí dosáhnout cíle s ostatními. „Loni jsem doběhla jako poslední a spokojená. Když mě povzbuzovaly děti u trati, nemohla jsem vzdát,“ vzpomíná Šárka „a letos jsem se o deset minut zlepšila! Ať ti moji vidí, že máma nepatří do starého železa!“ dnes pěkně zvesela. A tak jsem běžela i já dál. Tady se nevzdává. Vlášku neodradilo ani každoroční píchnutí na stejném místě tratě, i dvakrát za sebou. Tradiční vítězku Ladku z jednoho ročníku vyřadila zdravotní indispozice. Letos zas vyhrála. Chce to opravdu jen silné a obětavé lidi?

„A ty, kteří se z toho umějí radovat!“ vystihl Honza. Po tom mnohém sebezapření na trati tady vládne vzácná radost, jaká JE mezi přáteli stejného vyznání samozřejmostí. Výkon tady, měřeno na stopkách, není na prvním místě. Hlavní výhrou se stalo setkání.

Soutěžili jednotlivci i sportovní rodiny s dětmi. Některé z nich znám ještě jako svobodné. Teď k aktivnímu způsobu života vedou své děti. Každé již má na krku medaili a raduje se. Z

kamarádů, z drobných cen, ze sladkých i slaných dobrot. Ale nad to vše hmotné nás uchopila ona rodinná atmosféra, dech občerstvující lásky.

"Tradicí je, že si každý účastník od nás odveze diplom s fotografií své kategorie - chceme, aby měl vzpomínku každý. Proto může někomu připadat, že se vyhlašuje pozdě. Nechceme se stále stresovat časem a chceme, aby si účastníci mohli akci prožít," uzavírá Jan.

Marcela Žáčková



redakční archiv

Ze života svatých

Sv. Radim

(12. října)

Patří mezi světce, kteří jsou uváděni v českém národním kalendáři. Jeho život je úzce spjat s působením sv. Vojtěcha, který byl jeho bratr. Byla to doba, kdy mocný rod Vršovců byl v nepřátelství se Slavníkovci. Oba bratři patřili k rodu Slavníkovců a ti neváhali hlásat slávu Boží, i když několikrát museli opustit svou vlast. Když Vršovci na hradě Libice zavraždili členy Vojtěchovy rodiny, odešli bratři Vojtěch a Radim do Polska. Tam je kníže Boleslav Chrabrý uctivě uvítal. Ve Hnězdně r. 997 pečovali o zvelebení služeb Božích. Pak se vydali na nebezpečnou cestu hlásat slovo Boží k pohanským Prusům. Na cestě doprovázel Vojtěcha jak bratr Radim, tak Benedikt. Z Gdaňska se plavili až do zátoky Frižské. Tam je však přepadli místní domorodci a pod hrozbou zabití je vyhnali hluboko do neprostupného kraje. Útrapám však nebylo konce. Prusové i tam je napadli a odvezli na lodi k místu, kde je nyní město Pilavá. Radim je prosil o milost, ale oni po nich házeli kamením, a tak se Vojtěch a Radim živili jen houbami a bylinkami. I tam je pohanští Prusové napadli a jejich kněz Sikk probodl Vojtěchovi hrud'. I v této situaci se Vojtěch až do své smrti modlil za vrahy. Pohané usekli Vojtěchovi hlavu, Radim a Benedikt byli spoutáni a teprve později propuštěni. To se stalo 23. dubna 997 poblíž nynějšího města Fischhausen u Královce. Tři roky poté byl Radim (který přijal řeholní jméno Gaudencius), jmenován prvním arcibiskupem nového arcibiskupství, které zřídil Otta III. nad hrobem sv. Vojtěcha v Hnězdně. Roku 1039 přenesla česká výprava vedená Břetislavem I. ostatky obou bratří do Prahy. Radim je uctíván jak v Polsku, tak i v Čechách.

-vac-

(pokračování z minulého čísla)

Spolek pro obnovu chrámů

Hledám dál. Chronologické záznamy se dostávají až do roku 1913; pak se najednou systém záznamů změnil. Další zápisy se věnují několika tématům: *Poměr městského patronátního úřadu k duchovní správě během posledních dvaceti let od r. 1895; Události, jež se týkají děkanství a kostela a náboženských poměrů vůbec; Přehled válečných událostí; Náboženství na berounských školách v poslední době.* Vypadá to, že jsou všechny pořízeny až s velkým časovým odstupem, a je velmi pravděpodobné, že důvodem byla světová válka, o níž nikdo netušil, jak dlouho bude trvat a že se jí jednou, po pětadvaceti letech, bude říkat první. A konečně, po sedmnácti listech, jsem objevila další podrobnou kapitolu na šesti listech s názvem

Spolek pro vnitřní obnovu chrámů Páně sv. Jakuba v Berouně a poté i Zvěstování Marie Panny a činnost tohoto spolku:

„Spolek řečený obral si za úkol opravit v původním slohu a dle předpisů odborného umění jmenované dva kostely. Vytčeného cíle dosáhnouti hledí členskými příspěvky, dary, odkazy a pořádáním přednášek, divadel, koncertů ap. Členové se třídí na ZAKLÁDAJÍCÍ, kteří najednou neb ve třech ročních lhůtách složí 150 K, - ČESTNÉ, kteříž byli pro zvláštní zásluhy valnou hromadou zvoleni, - SKUTEČNÉ, kteří složili nejméně 40 K, a členy PŘISPÍVAJÍCÍ. Tito věnují ročně alespoň 5 K. Konečně patří k spolku i členové PODPORUJÍCÍ, kteří přispívají každým měsícem 20 hal. Tedy žádný není vyjmut, jenž by se nemohl spolku toho v osadě naší pro chudobu zúčastniti. Spolek si volí protektora, jímž jest až dosud slovatná městská rada. Správu spolku vede předseda s dvanáctičlenným výborem, jehož údové jsou voleni na 1 rok. Daroval-li někdo alespoň 300 K, má právo vizitantů, a je-li to osoba právní, může vysílati do schůze zástupce, jenž má všechna práva člena výboru. Výbor schází se pravidelně jednou za měsíc k poradám, při nichž musí být přítomno alespoň 6 členů, má-li usnesení jejich platiti. Výbor pak volí ze svého středu na dobu jednoho roku jednatele, pokladníka a účetního. Hlavní úkol je přidělen spolkovým sběratelům a sběratelkám, kteří vybírají členské příspěvky a dary pro spolek, každý nejméně od dvaceti členů v obvodu jeho bydliště nejbližše se nalézajících. – Pokud možno, má se v oktávu sv. Josefa nebo kdykoliv na přání alespoň 30 členů konati řádná valná hromada. Při ní se podá obšírná zpráva o stavu a činnosti spolkové a projednávají se volné návrhy. Stanovy spolku byly schváleny od c. k. místodržitelství dne 22. března 1901.“

No prosím, doba staříckého mocnářství – a taková míra demokracie! Předsedou spolku byl zvolen jednomyslně pan **Josef Hendl**, zdejší mlynář, a dále byl zvolen výbor, který tvořilo **osm mužů a čtyři ženy** (ty jsou uvedeny naopak dost nedemokraticky až na konci seznamu). Složení výboru co do společenského postavení je docela zajímavé – městský starší a majitel realit; okresní sekretář; ředitel hospodářské záložny; ředitel hospodářské školy; vikář a děkan; kaplan; krejčí; domkář a dělník; choť ředitele; vdova po městském fyziku; dcera mydláře a majitele domu; přádelnice. (Takže ne jenom VIP!) Spolek měl na konci prvního roku celkem 338 členů a bylo vybráno 679 K. Na konci března 1902 už jmění spolku činilo 1960 K. Nenechme se mýlit nominální hodnotou – jak uvidíme později, byly to hodně velké peníze! A tak mohly opravy brzy začít.

(Pokračování příště) Lidmila Fričová

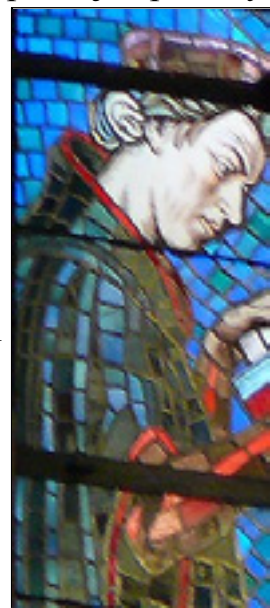
W našem nejstarším písemnictví **Vojtěch Raňkův z Ježova,**

jeden z nejvýznamnějších pražských teologů v době vlády Karla IV., se narodil kolem r. 1320 v Ježově nedaleko Mladé Vožice a svého krále a císaře přežil o deset let (zemřel 15. srpna 1388 v Praze). V Evropě byl nepochybně známější jako **Adalbertus Ranconis de Ericinio**, jak si uváděl své jméno v latině. A abych nezapomněla na všechny jeho tituly – byl to **mistr svobodných umění, kanovník a scholastik pražské svatovítské kapituly, doktor teologie a také profesor a rektor pařížské Sorbonny**. Učenec evropského formátu, jeden z nejvzdělanějších mužů té doby u nás, v Evropě byl tehdy patrně jedním z nejznámějších Čechů vůbec a také velmi uznávanou morální autoritou.

Kanovníkem pražské svatovítské kapituly se stal 22. května 1349. Byl autorem mnoha scholastických, homiletických, didaktických a apologetických spisů. Ovlivnil jimi mistry na Pražském vysokém učení, i když tam zřejmě přímo ani nepůsobil. Skládal latinskou duchovní lyriku. Napsal např. pozoruhodnou duchovní skladbu, v níž čerpal i z antických zdrojů, nazvanou **Žalně ach loutna má zní**. Poznáváme z ní hlubokou znalost Ovidiovy tvorby.

Latinskou duchovní lyriku skládal pak i Jan z Jenštejna (1350 – 1397), pozdější pražský arcibiskup, který se považoval za jeho žáka.

Mnoho let pobýval v cizině; vrátil se r. 1369. Od tohoto roku se stal scholastikem při katedrále sv. Víta, jeho doзору podléhaly všechny pražské latinské školy. Měl tolerantní názory, např. se pozitivně vyjádřil o **Tomáši Štítném ze Štítného**, který jako první laik u nás psal o teologických otázkách, navíc česky, nikoli latinsky. Proti případným nesnázím se pojistil dedikací svého prvního díla (Knížky šestery) přímo Vojtěchovi. Tomu se to nevyplatilo, protože byl profesorem teologie Pražské univerzity Jindřichem Tottinem z Oyty obviněn z bludů. Tím byl pošpiněn i v očích císaře Karla. Byl poslán do Avignonu, aby se tam očistil před papežem. Nesměl se vrátit do Prahy, ale přimluvil se za něho Jan z Jenštejna, tehdy ještě student teologie v Paříži, a tomu se podařilo spor s císařem urovnat. Vojtěch ještě před návratem do Čech dosáhl na Sorbonně doktorátu teologie. Styky mezi pražskou a pařížskou univerzitou byly v té době velmi intenzivní.



Do Prahy se znovu navrátil r. 1375, od té doby zde působil jako kazatel *redakční archiv* při slavnostních příležitostech. O tři roky později pronesl slavnostní latinskou řeč na pohřbu Karla IV. a v ní nazval zesnulého panovníka titulem římských císařů „**pater patriae**“, tedy „**otec vlasti**“. Byl to titul pro panovníky v té době zcela běžný, převzatý z antiky, a nikoho asi nepřekvapil; teprve mnohem později začal být chápán doslova (vlivem baroka a romantismu). Původně to ovšem nebyla hodnotící teze, ale čestný titul. V další části téže věty je císař charakterizován jako „podmanitel světa“ (domitor orbis); což ovšem nikdo z jeho současníků ani pozdějších kritiků také nebral doslovně, všichni chápali, že je to pohřební pocta. Z té pohřební řeči je zřejmé, že Vojtěch byl člověk moudrý, znalý běhu soudobého života, protože vedle chvály neskrýval ani své obavy z vývoje věcí příštích v zemích Koruny české. Obavy se bohužel časem potvrdily, ale on se toho už nedožil.

Co je na Vojtěchovi ještě sympatické? Na jaře r. 1388 sepsal závěť, v níž veškeré své jmění věnoval na stipendia pro nemajetné české studenty, kteří by se rozhodli studovat na univerzitách v Paříži nebo Oxfordu.

Lidmila Fričová

Píšete nám: Anglie - mše pohledem českého cestovatele

Letos jsme se dostali na dovolenou do Anglie na pozvání známých (kteří dříve jeden čas pobývali i zde v Berouně). Nechceme popisovat krásy staré dobré Anglie, hrady, domy zahrady ani přírodu. Jen bychom rádi sdělili, jak to tam vypadá na mši.

Po dlouhé cestě autem přes Evropu a plavbě trajektem přes kanál nám zbyla celá sobota na to dostat se do místa ubytování. Courali jsme se po pobřeží, i trochu vnitrozemím, učili se řídit vlevo (při každém rozjetí a na každé křižovatce jsme si opakovali „Keep left“), abychom navečer dorazili do cíle. Mše byla plánována na neděli dopoledne.

Ráno nám Irena (*Ika - pozn. red.*), hostitelka, řekla, že pianista onemocněl a že to musela vzít za něj a jede tedy napřed. Na mapě mi ukázala, kde je kostel, kam oni chodí, a o zbytek se musela postarat GPS.

Dorazili jsme hned po největším houfu účastníků. Kostel je poměrně mladý, zajímavě postavený, vejde se sem docela hodně lidí. Půdorysně tvoří pravidelný šestistěn. Lavice jsou seskupeny do půlkruhu s několika přístupovými uličkami a oltářem ve středu. Takže většina není od něj dále než nějakých cca 12 metrů. U vchodu jsme dostali od službu zde konajících

dobrovolníků zpěvníků a na dvojlistu stručné informace o mši a o farnosti. Usedli jsme do zadních řad.

Čtení jsem rozuměl trochu, kázání vůbec.

Písně byly hezké, melodické, na každou část mše bylo na tabuli napsáno číslo jiné písně. Doprovod byl elektrický klavír a flétna. Další týden, kdy se část farníků vrátila z dovolené, byl doprovod bohatší, flétny již bylo více.

Snažil jsem se zpívat anglicky. Starší dvojice přímo přede mnou si všimla, že jsme cizinci, a tak hned po skončení se na mne pán otočil a začal se mnou rozmlouvat. Na otázku, odkud jsme, (mimochodem ptali se nás skoro všude, a to s nepředstíraným zájmem a velmi mile) a po mojí odpovědi nadšeně poznamenal, že ta paní z hudebního doprovodu je také z Česka. Bodejť by ne, když to je naše česká hostitelka.

Složení farníků je také zajímavé. Je zde relativně hodně mladých lidí, i když ne tolik, aby převážili. Rodiny s dětmi jsou zde většinou celé. Starší generace, která je zde také početná, je zastoupena dvojicemi či samotnými (většinou) ženami. Zaujalo mne, jak moc je znát, že Anglie je přece jen častým cílem různých emigrantů a cestovatelů než naše země. Je zde kupodivu hodně lidí indického vzezření; pár Afričanů, kteří jsou nádherně pestrobarevně oblečení. Venku jsem viděl i auto se slovenskou značkou. Je vidět, že je to taková pestrá komunita.

Jednou měl čtení Ind středního věku a z přízvuku byl zřetelně cítit jejich typický přízvuk, který i Středoevropan slyší. Později mluvil nějaký kluk z blízkosti tohoto Inda, možná to byl syn, a na něm již bylo vidět, že se nejspíš v Anglii již narodil, přízvuk byl normální anglický.

Služby při mši – farníci, pokud chtějí přiložit při mši ruku k dílu, jsou rozděleni do několika týmů. Každý týden má službu jeden tým. Není tedy na všechny tlak, že musí chodit týden co týden, jinak by se něco neudělalo. V tomto týmu jsou dále rozděleni, a každý dělá nějakou přidělenou část.

Po mši jsou všichni zváni na tradiční anglický čaj (v poslední době hodně i na kávu). Jelikož je kostel součástí jakési sociální komunity, má i sál (u nás bychom řekli sokolovnu), kde se postaví pár stolů, židlí a za dobročinný příspěvek dostanete už ten krásný silný čaj. A tlachá se pod střechem. Sál si může pronajmout na rozličné účely kdokoli, dokonce i z řad nefarníků. (Nemají zde tolik samoúčelných sálů jako u nás ty rozličné sokolovny nebo sály u hospod). Ale stejně jako u nás většina odejde hned po mši a tlachá jen malá část, většinou rodilí Angličané.

Při druhé mši jsme přijeli, jak je naším zvykem, na poslední chvíli a namáčkli se do středu lavice. Paní napravo to možná považovala za invazi, když se děti pokoušely zahlédnout hostitelku Irenu a různě se nahýbaly nalevo a napravo, ale starší pár nás po mši odměnil uznáním, jak že máme ty děti hezky vychované. No je pravda, že ač to není dětská mše, za poslední lavicí se proháněly děti ve věku mezi jedním až čtyřmi roky, patřičně se podporující i zvukově (zcela odpovídajícím způsobem jako v Čechách). Jen rodiče se je ani nesnažili pacifikovat, jak je obvykle dobrým zvykem v Čechách.



Kostel farnosti St. Mary's Parish foto web

V pomáhajícím týmu musí být prý i minimálně dva školení zdravotníci, což jsme poznali, když na začátku evangelia omdlel jeden starší pán. Spolu s okolostojícími ho vyprostili z lavice, usadili na vozík a odvezli košetření. Někteří ani nepostřehli, co se děje.

V Anglii je samozřejmě většina kostelů anglikánské církve, nicméně cedule a šipky „catholic church“ jsou také vidět. Většinou jsou malé, ten, kde jsme byli my, byl vcelku větší, farnost St. Mary's Parish zde ve městě je asi relativně velká.

Tot' jen drobné střípky z pobytu za kanálem La Manche. Anglie je krásná zem, o kterou se lidé tam umí starat a také se starají. (Někdy až srdce bolí, když si našinec uvědomí, že naše by mohla být stejně krásná, jen si ji trvale neničit nekonečnými betonovými králíkárnami pro lidi - sídlišti, logistickými centry a hypermarkety bez ducha.) Ale jinak to jsou lidé z masa a kostí jako my. Jen většinou milejší, méně uspěchaní a víc v pohodě než my. Jak říkala naše hostitelka. Němci jsou precizní - věci musí být ano nebo ne. Angličané jsou pohodáři, ale sebevědomí - věci jsou možná ano nebo taky ne. My se snažíme o německou preciznost, ale nemáme na to, a proto jsme ve věčném stresu a napětí. Kéž bychom něco z toho anglického pohodárství a sebevědomí přebrali!

Tereza a Dušan Hamouzovi



FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

Informace z charitní pečovatelské a odlehčovací služby a osobní asistence

Milí farníci, ráda bych vás informovala o změnách, které proběhly od loňského podzimu v charitní pečovatelské a odlehčovací službě a osobní asistenci.

Na konci loňského roku odešla z pozice vedoucí pečovatelské služby paní Vladka Karešová, která stála u zrodu této služby pro seniory a zdravotně hendikepované občany. Podařilo se jí vybudovat kvalitně fungující službu zhruba pro sedmdesát klientů zajišťovanou přibližně dvanácti pečovatelkami.

Po odchodu paní Karešové vedly službu dočasně paní Altmanová a paní Malá, kterým se povedlo udržet službu na vysoké úrovni.

Od června 2010 byla ustanovena novou vedoucí paní Patricie Bedrnová. Jedním z jejích prvních úkolů bylo provedení reorganizace pečovatelské služby, které se dotkl úbytek finančních prostředků, stejně jako ostatních středisek farní charity. Pracovním pečovatelské služby bylo nabídnuto snížení pracovních úvazků a omezení příjmů, což vedlo k masovému odlivu zaměstnanců. Po dobu letních prázdních prožívala pečovatelská služba období chaosu, kdy odcházely a přicházely nové pracovnice. Tato nejistota se odrazila i v obavách klientů, kteří vzhledem ke svému věku těžko snášejí změny, a proto někteří z nich zvolili raději přechod k jiné pečovatelské službě.

Nastalá situace se začala pozvolna zklidňovat, pečovatelská služba má nové pracovnice a jejím cílem je i do budoucna poskytovat kvalitní služby.

Doufám, že se dobré dílo podaří, a nabízím všem, kteří by potřebovali využít našich služeb, aby se na nás neváhali obrátit a kontaktovat nás na tel. č. 724 084786 (P. Bedrnová) nebo 724 261 813 (M. Altmanová) či přímo u nás v kanceláři v Komunitním centru, Bezručova 928.

S přáním všeho dobrého Ing. Patricie Bedrnová.



Nové adaptace oddílových pokřiků

Lasice, kdo je více?

*Jsme lasičky krásné, milé,
naší snahou nehty bílé,
opálené snědé tváře,
krásné šaty, laků záře,
v salónu se zkrášlujem,
půl tábora tancujem!*

Pro rovery aneb Kéba v potoce

*My jsme braši! Jak se práší,
koupem se, když slunce zháší.
Málo vody? Ale kdeže
po lijácích u Libeže.
Po čtyřech a ne bez glance
plavecký styl "Elegance"!
A když voda zebe moc,
přejem teplou dobrou noc!*

Rangers

*Nejste holky z porcelánu,
máte na nástupu v plánu
aspoň jednou vidět býti,
v plném počtu vystoupiti?
Zatím se nák nedaří,
jste tam jedna, dvě, (či tři?)...
Jedno mi však nedá spát,
odkudpak je tedy znát,
když zavelí k pokřiku,
tolik toooolik povyku?
(My jsme holky z porcelánu, život
máme těžký, nelétáme v
aeroplánu, my chodíme
pěšky...pokřikuje vždy sama jedna
max. dvě rangers)*

Jednonohým Sikimu a Matějovi G.

*Jeden skautík, druhý skautík,
třetí čtvrtý pátý,
to jsou děcka, co poslouchaj
maminky a táty.
Jeden kotník, druhý kotník,*

Pokřik pro Sikiho a Světlušky

*Ničeho se nebojíme, na vosy si posvítíme,
a když na nás doráží, Sikiho to rozdráždí.
Skáče, stromy rozráží, o pařez se přeráží
a pak s bílou holinkou belhá se tu pěšinkou.
Hoj hoj hoj, ať žije vosí roj! AHOJ! Baret*

Pro Frantíka a Vlčata

*Prázdná jsou teď doupata,
ubyla dvě vlčata,
na tábor a do lesa
by zas chtěla! Nebesa!
Nejsme béčka, páč jsme áčka,
uzdravit se bude hračka!
Frantíku, Frantíku,
chceš ještě pár skautíků?*

OCELOTI: V čerstvém lesku

*plníme svou novou stezku,
s krumpáčem a lopatou
připraveni za chatou,
za boudou, spíš kadibudkou,
zakopat (s vervou však krotkou)
plod své zdejší denní dřiny
- snídaně, večeře, obědy, svačiny:
kdepak skončí všechny divy,
co v kuchyni vaří Ivy,
Jana, Hubert, dnes i včera
od rána až do večera?
Tam, kam i král chodí pěšky,
plní kluci úkol těžký:
odborku, již není rovno,
- zakopat táborové ... (LATRÍNY samozřejmě a kdo
si SNAD domyslel něco jiného, není SKAUT!)*

*to je teda zrada,
jak Siki, tak Matěj G--N
v zajetí hry padá.
Líbí se nám nejvíce, nejvíce, nejvíce,
na noze bílá palice, palice, ce!
Epidemie toť roverů,
vyvrknout si kotník k večeru.*

Barettka

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou
nedělí v **SUDÉM** týdnu
10.30 - 11.15 hodin
Fara - přízemí vlevo

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI s platností od 1. září 2010:

	Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
Beroun	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	18.00	18.00	
Králův Dvůr	8.00			17.00			
Loděnice	9.30				17.00		
Tetín	11.00		19.00				
Chýňav	12.00						
Svatý Jan							18.00
Nižbor							16.30
Vráž							16.30
Hýskov							18.00
Hudlice							15.00 (1. sobota)

NABÍDKA:

- ♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřivalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007, **Staročeské roráty 2008**, **Duchovní hudba východních Slovanů 2008**. Vše po 100 Kč,- ; objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti.

D. Průša

- ♦ Ráda bych našim farním maminkám nabídla možnost **hlídání dětí**. Bylo by to možné nárazově i pravidelněji a to zhruba do konce listopadu (pak budu již v pokročilém stádiu těhotenství). S dětmi zkušenosti mám, jsem také absolventkou Svatojánské koleje.

Marie Anna Vildmonová, Beroun, tel: 606 21 22 43

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ŘÍJEN:

••• Za naše nemocné •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: *V říjnu oslaví svá výročí narození tyto milé ženy: s. Vlasta Kateřina Čaplová (40 let), slečna Katka Lukavská z Rudné (20 let), paní Soňa Matějů z Nenačovic (75 let) a paní Kateřina Hrdličková z Tetína (45 let). Kéž vám Hospodin žehná a chrání vás, kéž nad vámi Hospodin rozjasní svou tvář, je k vám milostivý a naplní vás pokojem!* **-red-**

PODĚKOVÁNÍ: *Ráda bych touto cestou poslala požehnání a díky paní Anděle Soukupové z Hýskova, která se neúnavně a obětavě stará o hýskovský kostelík, a již oslavila krásných 80 let, ke kterým jí tímto spolu se všemi, kdo ji znají a mají rádi, ještě jednou upřímně blahopřeji.* **Jana Friedrichová**

KŘTINY: V září přijali v naší farnosti svátost křtu **David Pilous** (v kostele sv. Václava v Loděnici) a **Valerie Kellerová** (v kostele sv. Jakuba v Berouně). Blahopřejeme!

SVATBY: V měsíci září uzavřeli v naší farnosti svátost manželství **pan Miloš Blahovec a slečna Eliška Kodrasová** (v kostele sv. Jakuba v Berouně), **pan Martin Vinškovský a slečna Jana Liptáková** (v kostele sv. Ludmily na Tetíně). Srdečně gratulujeme!

POHŘBY: V září jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Zdeňku Jansovou** a pana **Václava Vlase** (oba z Berouna).

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Markgráfová, Lucie Lukavská. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**